

тази птичка и не я закача. Когато наближи опасността, птичката започва да крѣка, крокодилътъ се събужда и бѣга въ водата.

До заходъ слънце крокодилътъ лежи на пѣська. На едно мѣсто често могатъ да се видятъ и до 10 заедно. Малкитѣ крокодилчета се препичатъ отдѣлно отъ възрастнитѣ, защото последнитѣ могатъ и да ги изядатъ, когато сж гладни. Щомъ се зазрачи, крокодилитѣ влизатъ въ водата и презъ цѣлата нощъ търсятъ плячка. Главната храна на крокодила е рибата. Но той не се отказва отъ водни птици и водни плъхове. Въ стомаха на единъ убитъ крокодилъ веднажъ намѣрили остатъци отъ много плъхове. Но крокодилътъ напада и едритѣ животни, които издебва, когато доближатъ рѣката, за да пиятъ вода. Той се приближава скрито подъ водата, като държи отгоре само края на муцуната, за да диша. Въ мигъ се хвърля върху жертвата и я повлича къмъ дъното на рѣката, гдето я задържа, докато да я задуши. Крокодилътъ е толкова силенъ, че може да повлѣче конь, волъ, дори камила. Въ тѣзи мѣста, гдето се въди крокодилътъ, пастиритѣ каратъ добитъка на водопой, викатъ високо, вдигатъ шумъ, за да изплашатъ крокодилитѣ, ако има такива наблизо. Нѣкжде пъкъ заграждатъ сжгъстъ плетъ часть отъ рѣката, за да не може да мине крокодилътъ, и тамъ поятъ добитъкътъ.

Въ мѣстата, населени съ мѣстни жители, крокодилитѣ сж много смѣли, защото не сж опитали силата на огнестрелното оржие. Дори и известниятъ естествоизпитателъ Бремъ щѣлъ да стане жертва на единъ крокодилъ. Бремъ билъ голѣмъ